RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 90.259 van 17 oktober 2000
in de zaak A. 90.690/VII-20.894.

In zake : XXX,
wonende te BEVEREN (DOEL),

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Joegoslavische nationaliteit, op 3 april 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 3 maart 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten (bijlage 26quater), aan de verzoekende partij betekend op 3 maart 2000;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 juni 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 juli 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. HEYNDRICKX, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Joegoslavische nationaliteit, komt België binnen op 13 juni 1999 en verklaart zich op 14 juni 1999 vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Albanees, met behulp van een tolk.

1.2. Per fax van 13 december 1999 wordt aan de Italiaanse autoriteiten de overname gevraagd van verzoeker (samen met zijn echtgenote en de drie minderjarige kinderen) bij toepassing van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990. Op 8 februari 2000 stemmen de Italiaanse Autoriteiten in met de overname van verzoeker (en zijn gezin).

1.3. Op 3 maart 2000 wordt aan verzoeker een doorlaatbewijs afgegeven met het oog op de overdracht van België aan Italië en wordt hem de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend. Deze beslissing betreft de thans

bestreden beslissing. Verzoekers echtgenote heeft bij de Raad van State eveneens op 3 april 2000 een vordering ingediend tegen de beslissing genomen door de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Deze zaak is bij de Raad van State bekend onder het nummer G/A 90.691/VII-20.895.

1.4. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt :

> "Reden van de beslissing :
> België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan (2) de Italiaanse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51, 5/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 5.4 van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990.
> Betrokkene is in het bezit van een visum afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten en de Italiaanse overheid heeft in datum van 08/02/2000 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemd persoon. Bovendien heeft betrokkene ge(e)n specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden. Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de vijf (5) dagen en dient hij zich aan te bieden bij (4) de Italiaanse overheid op de luchthaven van Milaan.";

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker in een enig middel aanvoert wat volgt :

"De minister van Binnenlandse Zaken is voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker samen met zijn gezin reeds enkele maanden in België verblijven en zich zeer goed geïntegreerd hebben, wat evenzeer voor de kinderen geldt die school lopen in Beveren. Dat verzoeker samen met zijn gezin graag gezien is in Beveren. Dat dit wel degelijk specifieke elementen uitmaken waarom zijn asielaanvraag in België dient te worden behandeld.

Dat overigens krachtens art. 3.4 van de conventie van Dublin van 15 juni 1990 houdende overeenkomst betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de Lid-staten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend, elke lidstaat het recht heeft om een door een vreemdeling bij hem ingediend asielverzoek te behandelen, ook al is hij op grond van de in deze overeenkomst vastgestelde criteria daartoe niet verplicht, op voorwaarde dat de asielverzoeker hiermee instemt.

Dat de specifieke elementen waarvan sprake verantwoorden dat het asielverzoek door België wordt behandeld.";

Overwegende dat verzoeker in essentie aanvoert dat aan de Belgische Overheid op grond van de Conventie van Dublin de mogelijkheid is gelaten om een door een vreemdeling bij haar ingediende asielaanvraag te behandelen, ook al is zij op grond van de in de overeenkomst van Dublin vastgelegde criteria daartoe niet verplicht, op voorwaarde dat de asielaanvrager hiermee instemt, en dat de specifieke elementen waarvan sprake, verantwoorden dat België het asielverzoek zou behandelen;

2.2. Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing als volgt luidt :

"Reden van de beslissing:

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan (2) de Italiaanse autoriteiten toekomt, met toepassing van

art. 51, 5/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 5.4 van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990.

Betrokkene is in het bezit van een visum afgeleverd door de Italiaanse autoriteiten en de Italiaanse overheid heeft in datum van 08/02/2000 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemd persoon. Bovendien heeft betrokkene ge(e)n specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden. Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de vijf (5) dagen en dient hij zich aan te bieden bij (4) de Italiaanse overheid op de luchthaven van Milaan.";

Overwegende dat de bestreden beslissing steunt op artikel 51/5 van voormelde wet van 15 december 1980 en op artikel 5.4 van de Conventie van Dublin en dat deze rechtsgrond expliciet in de bestreden beslissing werd opgenomen; dat de Minister van Binnenlandse Zaken verder in de bestreden beslissing aanvoert dat aan verzoeker door de Italiaanse Autoriteiten een visum werd afgegeven, dat zij ingestemd hebben met de overname van de behandeling van verzoekers asielaanvraag, en dat betrokkene geen specifieke elementen heeft aangehaald waarom zijn asielaanvraag door de Belgische Autoriteiten zou dienen te worden behandeld, en niet door de Italiaanse; dat niet uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op enig moment in de procedure specifieke elementen zou hebben aangehaald waarom de Belgische Overheid zijn asielaanvraag zou dienen te behandelen en niet de Italiaanse; dat verzoeker enkel in het verzoekschrift tot schorsing bij de uiteenzetting van de feitelijke gegevens stelt dat "hij samen met zijn gezin reeds enkele maanden in België verblijft en dat zij zich zeer goed geïntegreerd hebben, wat evenzeer voor de kinderen geldt die school lopen in Beveren" en "dat verzoeker samen met zijn gezin graag gezien is in Beveren."; dat vooreerst, deze elementen voor het eerst worden

aangevoerd in onderhavig verzoekschrift zodat de verwerende partij bezwaarlijk ten grieve kan worden geduid met deze gegevens geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing; dat daarenboven de beweerde
integratie niet beantwoordt aan het voorschrift van artikel 9 van de Conventie van Dublin van 15 juni 1990, op grond waarvan de Belgische Overheid, wanneer zij bij toepassing van de criteria bepaald in de voormelde Conventie niet bevoegd zou zijn voor de behandeling van een asielaanvraag, een andere lidstaat zou kunnen verzoeken om alsnog de asielaanvraag te behandelen; dat derhalve de bestreden beslissing op het eerste gezicht artikel 3.4 van de Conventie van Dublin niet schendt; dat het enig middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**